

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- O	מימרא-statement ■ challenge-קושיא- ; question-שאלה- ^ answer-תירוץ-! proof-ראיה- ■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator									
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
		מאן דאמר									
		מזגו לו את הכוס, ואמר הריני נזיר ממנו - ה"ז נזיר.									
		מעשה באשה אחת שהיתה שיכורה, ומזגו לה את הכוס, ואמרה הריני נזירה ממנו									
		לא נתכוונה זו אלא לומר הרי הוא עלי קרבן.									
		מעשה לסתור? אמרת רישא? הרי זה נזיר, והדר תני: מעשה באשה אחת, אלמא בהאי הוא דאסור, הא יינא אחרנא שרי?									
		מזגו לו את הכוס, ואמר הריני נזיר ממנו - הרי זה נזיר, ואם שיכור הוא, ואמר הריני נזיר ממנו - אינו נזיר, מ"ט? כמאן דאמר הרי עלי קרבן הוא וכו', לימא הכי סבר: מיתין לי אחרנא ומצערן לי, אימא להו הא מילתא דפסיקא להו									
		ומעשה נמי באשה אחת.									
		הריני נזיר על מנת שאהא שותה יין ומיטמא למתים - הרי זה נזיר ואסור בכולן.									
		יודע אני שיש נזירות, אבל איני יודע שהנזיר אסור ביין - הרי זה אסור									
		מתיר.									
		יודע אני שהנזיר אסור ביין, אבל סבור הייתי שחכמים מתירין לי, מפני שאין אני יכול לחיות אלא ביין, או מפני שאני קובר את המתים - הרי זה מותר									
		אוסר.									
		ולפלוג נמי רבי שמעון ברישא									
		חלוק היה ר"ש אף ברישא.									
		ברישא לא פליג ר"ש, מאי טעמא? משום דהוה ליה מתנה על מה שכתוב בתורה, וכל המתנה על מה שכתוב בתורה - תנאו בטל.									
		ור' יהושע בן לוי?									
		האי על מנת כחוי' דמי.									
		תניא כוותיה דרבינא:									
		אמר הריני נזיר על מנת שאהא שותה יין ומיטמא למתים - ה"ז נזיר ואסור בכולן, מפני שהוא מתנה על מה שכתוב בתורה, וכל המתנה על מה שכתוב בתורה - תנאו בטל.									
		יודע אני שהנזיר אסור ביין.									
		והאמרת רישא: אסור, ורבי שמעון מתיר									
		אימא נמי: הרי זה אסור, ור"ש מתיר.									
		ואיבעית אימא: לעולם לא תיפוך, התם רישא כגון דנזר מחדא, לרבנן דאמרי דאפ"ל לא נזר אלא מאחת מהן הוי נזיר - ואסור, לר' שמעון דאמר עד שיזיר מכולם - מותר סיפא דנדר מכולהו ואיתשיל מחדא, לרבנן דאמרי אפילו לא נזר אלא מאחת מהן הוי נזיר, כי מתשיל מחדא מינייהו אישתרי, לרבי שמעון דאמר עד שיזיר מכולם, כי מתשיל נמי מההוא עד דמתשיל מכולהו, משום הכי קתני: ור"ש אוסר.									
		ואב"א: בנדרי אונסין קאי מילגי, ובפלוגתא דשמואל ורב אסי									
		ארבעה נדרים התירו חכמים: נדרי זירוזין, נדרי הבאי, נדרי שגגות, נדרי אונסין									
		ואמר רב יהודה אמר רב אסי:									
		כי אמריתיה קמיה דשמואל									
		תנא קתני: התירו חכמים, ואת אמרת: צריכין שאלה לחכמים									
		רבנן סברי כשמואל, ור"ש כרב אסי.									
		הריני נזיר ועלי לגלח נזיר, ושמע חבירו ואמר ואני ועלי לגלח נזיר, אם היו פקחים - מגלחין זה את זה, ואם לאו - מגלחין נזירים אחרים.									

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof-ראיה
מקרא-key:	

		Talmud Navigator															
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ															
נזיר-הריני נזיר																	
מימרא		מאן דאמר															
שמע חבירו ואמר ואני, מהו? ואני אכוליה דיבורא משמע, או דלמא אפלגיה דיבורא משמע?	איבעיא להו:														^	◇	יא:
את"ל אפלגיה דיבורא משמע, ארישא או אסיפא?															^	◇	יא:
ואני ועלי לגלח נזיר, אם היו פקחים - מגלחין זה את זה	תא שמע:														!	◇	יא:
מדקאמר ואני ועלי, ש"מ: ואני אפלגיה דיבורא.															!		יא:
אין, אפלגיה דיבורא משמע, מיהו ארישא או אסיפא?	אמרי:														^		יא:
מינה, מדקאמר ועלי לגלח, ש"מ: ואני על תחילת דיבורא משמע.															!	◇	יא:
ממאי דהכי? לעולם אימא לך: ואני אכוליה דיבורא, ואי משום ועלי מאי קאמר? ועלי בהא מילתא	רב הונא בריה דרב יהושע לרבא:														?	◇	יא:
דאי לא תימא הכי															?		יא:
הרי עלי לגלח חצי נזיר, ושמע חבירו ואמר ואני עלי לגלח חצי נזיר	דקתני סיפא:														?		יא:
התם מי איכא תרתין מילי? אלא מאי קאמר עלי - בהא מילתא, הכא נמי כי קאמר עלי - בהא מילתא															?		יא:
הכי השתא, אי אמרת בשלמא רישא צריכא סיפא לא צריכא, תני סיפא דלא צריכא משום רישא דצריכא, אלא אי אמרת רישא לא צריכא סיפא לא צריכא, תני רישא דלא צריכא ותני סיפא דלא צריכא?	א"ל רבא:														!	◇	יא: